

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 97. Candia a Turcis arctius cincta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Sæc. XVII.
A. C. 1667.

§. XCVII.

Candia a Turcis arditius cincta.

Hic annus Venetis oppido funestus fluxerat; præterquam enim, quod Dalmatia die sexta Aprilis tam horrendo terræ motu fuerit concussa, ut Ragusæ parte maxima subversa, & nonnullis civitatibus penitus absorptis, soloque æquatis omnes perierint incolæ, exceptis quadringentis, & Monialibus sexaginta, quæ ex ruinis, in quibus semisepultæ triduo jacuerant, extractæ fuere, insuper hoc anno Achmet Vezirius Cretensem Insulam terra marique oppugnare statuit. Veneti enim vana pacis ineundæ spe delusi segnius hostiles copias, bellique tormenta advehendi opportunitatem intercluserunt; quocirca Vezirius innumero pene milite auctus, urbem die vigesima secunda Martii tormentorum copia, maximoque belli apparatu cingere cæpit; quassantur muralibus machinis mænia, nudantur tecta, maximique ponderis globi, necnon saxa ex bellicis mortariis vibrata mortem per aera circumferunt, ac ne punctum temporis defensoribus ad respirandum indulgent: vicissim vero obsessi crebris eruptionibus hostem lacesunt, non sine strage

S 3

repel-

Sæc. XVII repellunt, incensisque cuniculis
 A.C. 1667 igne tostos in frustra discerpunt, et
 vivos sub congestæ terræ ruinis sepeliunt. Tum vero ad mutuas cædes ingeniosa erat crudelitas, & ipsa necessitate fortitudinem acuente, obsessi per mediam Turcarum aciem cum multorum suorum atque hostium sanguine erumpunt; nec segnius Turcæ hostiles cuniculos cuniculis adversaque fossione excipere, pestiferoque sumo fossores Christianos suffocare adlaborant, iteratæque aggressione urbem tentant, tanta tamen clade repulsi, ut Turcæ non modo præter expectationem longioris oppugnationis tædio, sed potissimum multiplici suorum strage dejecti, non facta proximæ pacis spe ad signa recitari possent: Tentabat insuper Venetius obsessorum constantiam labefactam aut jactatis crudelissimæ mortis, feruentisque dirissimæ minis, aut amplissimis præmiorum promissis. Tamen nihilominus jam quartum mensem habebat obsidio, quin Turcæ vel terræ pugilum sine sudore ac sanguine aquirent. Tanta erat Christianorum virtutis tantusque ac frequens periculi mortisque concursus, ut jam nullus aut metum timeret, vel mori recusaret; sed tamen vincendi æmulatio, totamque victoriæ gloriam sibi solis vindicantem

cupiditas inter Antonium Barbarum Sæc. XVII.
 Venetum belli Præfectum, & Cateri- A. C. 1667.
 num Cornarum Generalem aliosque
 Belliduces intempestivam diffensionem
 excitabat, quocirca Senatus Barbarum
 revocare, consultum censuit, in ejus
 locum subrogato Bernardo Nanio. In-
 terea Venetorum exercitus, Pontificii,
 Galli & Sabaudi militis suppetiis, &
 Veneta classis subsidiariis navibus au-
 gebatur, inde vero magis adhuc utrin-
 que exarsere certaminum studia, ac
 Turcæ in unius propugnaculi, cui Pa-
 nigra nomen, oppugnatione tanto tem-
 pore incassum hæsisse indignantes, illud
 impositis loricæ exteriori pluribus tor-
 mentis quatiunt, muro ruinam infe-
 runt, incensoque sepimento fossam ag-
 gere munitam occupare aggrediuntur,
 a Venetis tamen fortiter excepti, ac
 viginti quatuor tormentorum ignea
 tempestate repulsi, subruto cuniculo,
 quem incautius quinquaginta pulveris
 pyrii doliis infartum transibant, una-
 cum suis vallis magno numero in aera
 raptantur: Tandem Vezirius die de-
 cima octava Novembris, cum assidui
 imbres castris, bellicisque laboribus
 infesti essent, lacerum exercitum suum
 Cydonia Cytheram induxit, postquam
 triginta octo impetus in urbem tenta-
 verat, & plusquam viginti suorum

S 4

millia

Sæc. XVII millia amiserat, Christianorum nonnulli
A. C. 1667. tribus millibus & ducentis in hujus
 anni expeditione desideratis.

§. XCVIII.

*Sfortia Pallavicinus Cardinalis
 mortuus.*

*De trib.
 Hist. Conc.
 Trid. Cæsar.
 Aquil.
 Ciacon. in
 vita Ale-
 xandri VII.
 Alegamb.
 Script. S. J.*

Inter Cardinales, qui Sede vacante
 post Alexandri VII. obitum decessere
 erat Sfortia Pallavicinus, patria Ro-
 manus, qui veluti discere præfessus
 vix emenso decimo quarto ætatis anno
 jam Philosophicæ ac Theologicæ facul-
 tatis lauream emeritus est, adultior
 vero factus, atque ab Urbano VIII.
 utriusque signaturæ referendarius no-
 minabatur, cumque hujus Pontificis
 animum erga se haud leviter refrige-
 ratum sentiret, relicta Roma quasdam
 Pontificiæ ditionis urbes regendas sus-
 cepit, tandem vero infidæ fortune
 pertæsus, Societatem trigesimo ætatis
 anno ingressus est, ubi sacratiores li-
 teras aliquamdiu professus, totum se
 studiis dicabat, ac singularem Ale-
 xandri VII. favorem promeritus, ab
 eodem Cardinalis, pluriumque Con-
 gregationum Consultor renunciabatur.
 Denique meritis plenus die quinta Julii
 Romæ sexagenarius decessit. Reliquit
 plurima ingenii sui momenta, inter
 que